

Skatteministeriet

5. februar 2025
J.nr. 2025 - 487

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 174 af 15. januar 2025 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget Carl Andersen (LA).

Rasmus Stoklund

/ Rikke Kure Wendel

Spørgsmål

Kan ministeren oplyse, hvilken adfærd og tilbageløbseffekt kommunerne kan regne med, når de hhv. hæver og sænker kommuneskatten?

Svar

Den gennemsnitlige sats for beskatning af kommunal indkomstskat er 25,1 pct., hvilket dækker over et spænd fra 23,4 pct. (én kommune) til 26,3 pct. (11 kommuner).

Ved ændring af en statslig indkomstskat (fx bundskattesatsen eller topskattesatsen) beregnes for det første et tilbageløb i form af moms og afgifter. Det afspejler, at fx en skattelempelse vil øge den disponible indkomst, der forudsættes anvendt til øget forbrug, hvorved staten vil få øgede afgiftsindtægter. Som standard anvendes en tilbageløbssats på 23 pct. for de personlige indkomstskatter, dvs. at afgiftsindtægterne mv. skønnes at blive ændret svarende til 23 pct. af den umiddelbare provenuvirkning ved skatteændringen.

Dernæst beregnes et dynamisk provenu som følge af de ændringer i arbejdsudbuddet, som skatteændringen skønnes at give anledning til. Fx vil et øget arbejdsudbud øge arbejdsindkomsten, hvilket vil medføre et øget skatteprovenu fra AM-bidraget, bundskat, kommune- og kirkeskat samt topskat. Størrelsen af det dynamiske provenu afspejles i den såkaldte selvfinansieringsgrad, der afhænger af den konkrete skatteændring.

Ved ændring af en kommunal skattesats vil de samme effekter gøre sig gældende, dvs. der vil være en provenuvirkning af både et tilbageløb og en adfærdsvirkning. Imidlertid vil kun en mindre del af disse kunne henføres til kommunen og en større del til staten. Således er tilbageløbet i form af moms og afgifter rent statslige indtægter, og kun en del af det dynamiske provenu som følge af ændring af arbejdsudbuddet vil tilfalde kommunen (kommune- og kirkeskat), mens en anden del vil tilfalde staten (AM-bidrag, bundskat og topskat).

Selv om kun en mindre del af det dynamiske provenu tilfalder kommunen, vil selvfinansieringsgraden under alle omstændigheder være positiv, dvs. en skattelempelse medfører et positivt dynamisk provenu for kommunen selv. Størrelsen afhænger af udgangspunktet (kommuneskattesatsen) og vil variere med kommunernes befolknings sammensætning og indkomstforhold, fx andelen af topskatteydere. Der kan derfor ikke gives et entydigt svar på virkningen inkl. adfærd for en kommune af en ændring i den kommunale skattesats, men den vurderes at være beskeden.

Herudover kan der være yderligere afledte effekter på kommunens skatteprovenu, fx til- eller fraflytning som følge af skatteændringen og en eventuel virkning på boligpriserne.